

**Eric Sleichim &
Bl!ndman [sax] + [strings]**

Stream of consciousness

do 17 mrt 2016

Blauwe Zaal
Grote Podia
20 uur - 21.20 uur
er is geen pauze

inleiding Pauline Driesen in
gesprek met de componisten
Blauwe foyer | 19.15 uur

2015-2016
poetry in music

Collegium Vocale Gent & I Solisti del Vento olv. Philippe Herreweghe
za 3 okt 2015

Luigi De Angelis, Sergio Policicchio & Spectra Ensemble olv. Filip Rathé
do 8 okt 2015

HERMESensemble olv. Koen Kessels & Jeroen Berwaerts & Kurt Ralske
vr 18 dec 2015

Eric Sleichim & B!ndman [sax] + [strings]
Stream of consciousness
do 17 mrt 2016

teksten programmaboekje **Hanne Deneire, Daan Janssens, Bram Van Camp, Stefan Prins** met dank aan **Pauline Driesen**
coördinatie programmaboekje **deSingel**

Believe uw GSM uit te schakelen

De inleidingen kan u achteraf beluisteren via www.desingel.be
Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze.

Reageer en win

Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ... betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen. Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze. Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Grand café deSingel

open alle dagen 9 24 uur
informatie en reserveren
+32 (0)3 237 71 00
www.grandcafedesingel.be
drankjes / hapjes / snacks /
uitgebreid tafelen

Cd-verkoop

Bij onze concerten worden occasioneel cd's te koop aangeboden door
La Boite à Musique
Coudenberg 74 | Brussel
+32 (0)2 513 09 65
www.classicalmusic.be

Concertvleugels

Met bijzondere dank aan Ortwijn Moreau voor het stemmen en het onderhoud van de concertvleugels van deSingel
Moreau Pianoservice
Kapucinessenstraat 32
2000 Antwerpen
+32 (0)486 83 63 98
www.moreau-pianoservice.be

D/2016/5.497/14

Eric Sleichim & Bl!ndman [sax] + [strings]

Stream of consciousness

Eric Sleichim artistieke leiding en tubasax

BL!NDMAN [sax]

Koen Maas sopraan- en baritonsaxofoon **Roeland Vanhoorne** sopraan-, alt- en tenorsaxofoon **Piet Rebel** tenorsaxofoon **Raf Minten** sopraan- en baritonsaxofoon

BL!NDMAN [strings]

Diamanda La Berge Dramm, **Mariana Hutchinson** viool **Hélène Koerver** altviool **Suzanne Vermeyen** cello

Theo Geuens portretten bij LUNAcY **Johannes Westendorp** pedalen bij Infiltrationen 3.0 **Kris Delacourt** pedalen bij Infiltrationen 3.0 **Stefan Prins** live electronics bij Infiltrationen 3.0 **Dries D'Hondt** geluidstechniek **Tanja Vrancken** productie

Programma (volgorde nog niet definitief bij het drukken van het programmaboek)

Hanne Deneire (°1980)

LUNAcY (wereldcreatie)

Stefan Prins (°1979)

Infiltrationen 3.0 (wereldcreatie)

Daan Janssens (°1983)

(furioso) (wereldcreatie)

Bram Van Camp (°1980)

Consonants (wereldcreatie)

Eric Sleichim (°1958)

Stream of consciousness
(smeedt het programma aan elkaar)

Hanne Deneire & Theo Geuens

LUNAcy

Onze westerse cultuur heeft als kenmerk dat zij uitzonderlijke prestaties tot conventie verheft. Hierdoor bestaat bij velen een pathologische spanning en een permanent geprikkelde binnenwereld. De meritocratie eist dat mensen onder enorme druk flexibel en efficiënt functioneren, wat dikwijls ten koste gaat van hun psychisch evenwicht. Dan wordt de psychotherapeut geraadpleegd, in de veronderstelling dat hij op basis van rationeel-cognitieve, met een medisch sausje overgoten en op statistieken gebaseerde argumenten, de producten van 'Big Pharma' zal aanwenden om 'personeel' terug in het gareel van de neoliberale meritocratische waanzin te doen functioneren. Als cultureel antropologisch psychotherapeut is het evenwel mijn recht en mijn plicht om existentiële dilemma's te exploreren. In de vanavond getoonde schilderijen werd door meditatieve benadering getracht voeling te krijgen met cruciale thema's die beperkend werken op de individuele en maatschappelijke ontplooiing van de cliënt, zonder al te veel bekommernis om techniek. Tenslotte, zo zei Jackson Pollock, "you can't learn techniques and then try to be a painter. Technique is just a means at arriving at a statement." Andere inspiratoren waren Bosch, Goya, Kokoschka, Jorn, De Kooning, Bacon en L. Freud.

Gedurende enkele tientallen jaren werden op de panelen globale beelden geschetst van concrete crisissituaties. De portretten op doek waren oorspronkelijk geïnspireerd door concrete cases en werden pas achteraf geïdentificeerd als behorend tot de ruimte van specifieke persoonlijkheidsstijlen en in extreme vorm van bepaalde karakterstoornissen. De beelden ontstonden tijdens contemplatieve portretschilderingen, die pas voldoende voltooid waren wanneer de geportretteerde figuur vanuit dit existentiële beeld op herkenbare wijze terugkijkt naar de schilder. Het resultaat zijn divers uitgewerkte beelden van extreme vormen van functioneren en disfunctioneren. Het werd een proces dat gepaard ging met intensieve zelfexploratie

door de schilder. "Goede schilderijen, ook al noemt men ze landschappen of stilleven, zijn altijd zelfportretten" (Jan Greshoff)

Het gaat er hier dus om zijswijzen suggestief te evoceren met een vrije schilderijstijl, eerder dan te pogen een vastliggend diagnostisch beeld of een mooi plaatje te scheppen. In een aantal gevallen gaven mensen bij het bekijken van de portretten blijk van herkenning en identificatie van emoties en motieven. Dit overkwam ook componiste Hanne Deneire, die in haar leven een aantal schrijnende gebeurtenissen meemaakte. Zij is steeds in staat geweest deze moeilijkheden het hoofd te bieden, maar herkent wel het gegeven. Daarom heeft ze de uitdagende taak op zich genomen om de portretten auditief te duiden met door haar gecomponeerde muziek. Het werd een allesbehalve evident en arbeidsintensief proces, dat een gedegen muzikale expertise en een fijnzinnige emotionele bevlogenheid vereiste. Hanne Deneire slaagde er echter wonderwel in een nieuwe dimensie toe te voegen aan deze experimentele expressiebenadering van coping mechanismen die mensen in crisissituaties aan de dag leggen. Haar muziek maakt het geheel veel transparanter en verrijkt het tegelijkertijd enorm. Hanne Deneire heeft op onbevooroordeelde wijze de tonaliteiten en atonaliteiten, ritmen, contrapunten en intensiteiten van de verschillende zijsvormen verder uitgewerkt. Zij gaf daarbij blijk van een vrije, creatief-expressieve en combattieve geest die antagonistisch staat tegenover de capitulatie die velen onder ons te beurt valt wanneer wij geconfronteerd worden met dergelijke extreme omstandigheden. Het gaat hier dan ook om een krachtig signaal van levenskracht dat de luisteraar met bewondering en energie zal vervullen.

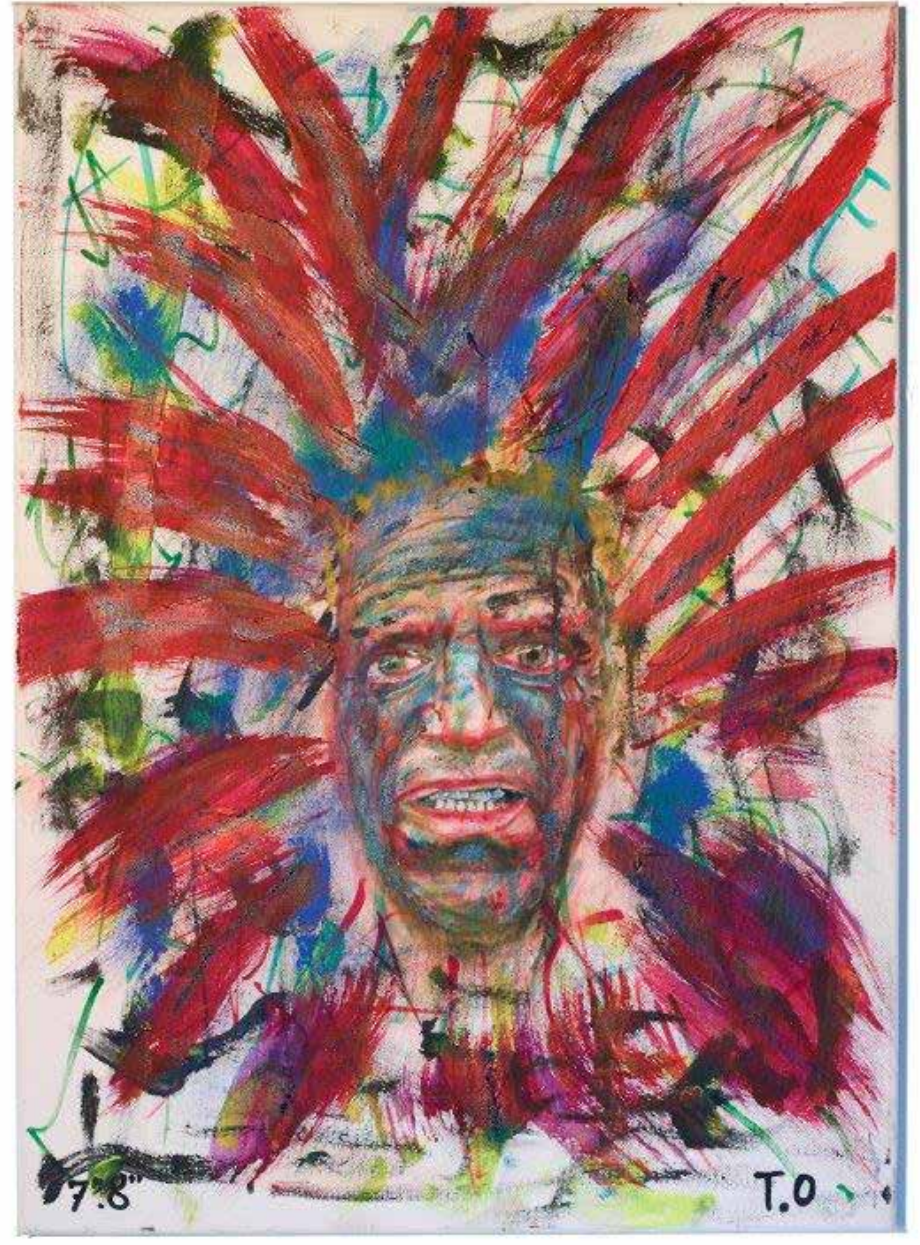
Theo Geuens

© Theo Geuens

© Theo Geuens

Stefan Prins

Infiltrationen 3.0

voor strijkkwartet, 2 FX-pedal spelers & live-electronics

'Infiltrationen 3.0' is een nieuwe versie van 'Infiltrationen', een werk uit 2009 dat oorspronkelijk geschreven werd voor elektrisch gitaarkwartet, objecten, effect pedalen en live-electronics.

Concreet werken in 'Infiltrationen' drie verschillende materiaalallagen continu op elkaar in: de door de gitaristen uitgevoerde handelingen, een vooraf opgenomen tape met vier sporen (die gegenereerd werd met analoge feedback-technieken op een mengpaneel, waarbij de verschillende signalen eveneens op elkaar inwerken), en de live electronics die door een vijfde muzikant, ikzelf, uitgevoerd worden op een zelfgemaakt digitaal instrument. Infiltraties zijn bovendien ook nog op een ander niveau aanwezig, in veel grotere mate zelfs: het binnendringen van technologie en op technologie gebaseerde besluitvorming in menselijke (inter)actie en omgekeerd.

In 'Infiltrationen' wordt de "partituur" in real-time gegenereerd op computerschermen – elke speler heeft een laptop voor zich. Telkens wanneer een muzikant een nieuwe speel instructie wil, drukt hij op de spatiebalk van zijn computer. Aangezien de computers allemaal met elkaar in verbinding staan via een netwerk, zal de verandering die op de ene computer gemaakt wordt ook meteen gevolgen hebben voor de speel instructies op alle andere computers. Hoewel er op macro-temporeel niveau een duidelijke muzikale evolutie voorgeprogrammeerd werd in deze speel instructies, weten de uitvoerders (bijna) nooit op voorhand welke de volgende speel instructie zal zijn. Dit alles maakt de uitvoerders op een haast Jacques Tati-esque manier (denk aan diens 'Playtime') tot meesters én slaven van de technologie.

In 'Infiltrationen 3.0' wordt niet enkel de originele compositie aangepast, maar ook de originele setup: in plaats van elektrische gitaren hoor je een strijkkwartet, het icoon van de klassieke muziek. Echter, van de iconische klank van dit strijkkwartet blijft niet veel over. Elke strijker wordt immers

versterkt en dit versterkte signaal wordt naar de twee "FX-pedal spelers" gestuurd. Zij bewerken het ontvangen signaal live aan de hand van hun effect-pedalen, alvorens het naar de digitale "schakelkast" van de componist te sturen, die er vervolgens een ultieme laag klankmanipulaties aan toevoegt. Op deze manier is 'Infiltrationen 3.0' niet enkel een werk waarin het klankmateriaal en het menselijke handelen door nieuwe technologieën worden geïnfilteerd, maar ook de muziekgeschiedenis en haar iconen zelf.

Stefan Prins

Daan Janssens

(furioso)

voor saxofoonkwartet en strijkkwartet

(furioso) voor saxofoonkwartet en strijkkwartet ontstond in 2015. Het werk werd geschreven in opdracht van het Blindman Collectief. De uitdaging om een compositie te schrijven voor deze instrumentale bezetting was bijzonder groot. Klankmatig zijn beide kwartetten elk immers erg homogeen, terwijl ze akoestisch onderling zeer verschillend zijn. Van bij het begin van het compositieproces besloot ik dan ook om het strijkkwartet te versterken, om dit kwartet zo in balans te brengen met de saxofoons. Het saxofoonkwartet besloot ik dan weer op te splitsen in twee subgroepen. Op die manier ontstond een compositie waarin een centraal strijkkwartet links en rechts geflankeerd wordt door twee groepen van telkens twee saxofoons.

(furioso) is een werk van extremen. Momenten van stilstand worden daarbij afgewisseld met snelle loopjes tweeëndertigsten. Ook de dynamische contrasten in de compositie zijn extreem. Doorheen het werk wisselen verschillende muzikale texturen elkaar af. Zo krijgt de baritonsaxofoon een solistische rol in de openingssectie van het werk, terwijl de altviool in het middendeel een hoofdrol opeist. Meer naar het einde van de compositie toe zoeken de verschillende instrumentengroepen steeds meer elkaars muzikale textuur en kleur op, en versmelten de acht instrumenten op een bepaalde manier tot een geheel. Tot een aantal jaar terug focuste mijn compositorische activiteit zich hoofdzakelijk op het werken met subtiele klankkleurdifferentiaties en eerder zachte, tragere muzikale texturen. Sinds enkele jaren is er duidelijk een verschuiving merkbaar. In bepaalde van mijn recentere composities zoals (l'espace d'une page) voor cimbalom en 'acht instrumenten' (2014) of (...dans son presque silence...) (2014) onderzocht ik de compositorische mogelijkheden van de afwisseling van onderling zeer verschillende muzikale texturen, en het werken met instrumentale virtuositeit en terugkerende, herkenbare muzikale motieven. (furioso) is een compositie die de compositorische mogelijkheden van deze richting

verder exploreert. Doorheen het werk keren duidelijk herkenbare muzikale texturen en motieven terug, en wisselen contrasterende muzikale secties elkaar af. Op bepaalde momenten duiken zelfs muzikale echo's uit voorgaande composities op. Zo vertoont de middensectie van (furioso) inhoudelijke gelijkenissen met de middensectie van (l'espace d'une page), terwijl de openingssectie van het werk op een bepaalde manier gebaseerd is op het vierde deel van mijn ensemblecompositie (Incipits).

Daan Janssens

Bram Van Camp

Consonants

In memory of Luc Brewaeys

voor saxofoonkwartet, strijkkwartet en tape

De titel van deze compositie is misleidend omdat er meerdere betekenissen van toepassing zijn. De taalkundige betekenis van het Engelse consonant (medeklinker) is het belangrijkste vertrekpunt van de compositie. De elektronische tape die in de compositie wordt geïntegreerd bestaat uit klanken die nagenoeg uitsluitend afkomstig zijn van geïsoleerde medeklinkers uit een ingesproken (Russische) tekst. Door de medeklinkers elektronisch te vertragen ontstaan er prachtige klanken die verwant zijn aan het gezang van vogels en druppelend water.

Door de instrumenten elektronisch te versterken, is het mogelijk om geluiden te laten horen die in een louter akoestische uitvoering quasi onhoorbaar zouden zijn. Bij de strijkers gaat het om positiewisselingen of het strijken op het hout en het staartstuk, bij de saxofoons om het blazen van lucht en kleppengeluid. Deze klanken zijn sterk verwant aan de tape en zorgen op die manier voor een organisch geheel. De saxofoons bevinden zich bovendien niet op het podium maar spelen in de zaal, waardoor het publiek zich letterlijk in de muziek bevindt en getuige wordt van spatiale dialogen tussen de instrumenten. De andere betekenis van consonants (als tegenhanger van dissonants) is aanwezig in de samenklank van de muziek. In deze compositie manifesteert consonantie zich in het boventoonspectrum (dat ook in het gezang van de vogels opduikt) en in verschillende combinaties van pentatoniek. Hoewel strikt genomen alleen de eerste zes boventonen van het spectrum als consonant worden bestempeld, beschouw ik het ganse boventoonspectrum als een consonante klankwereld. Het boventoonspectrum is in mijn compositie zowel aanwezig als gevolg van de medeklinkers (geïmiteerd en uitgewerkt door de instrumenten), maar ook als klankwereld los daarvan. Op de tape worden bijvoorbeeld de boventonen van de lage do van de cello gebruikt, terwijl de cello heel zacht diezelfde lage do speelt. Op het einde van de compositie is het

boventoonspectrum ook aanwezig in de multiphonics van de saxofoons en de flageolet-glissandi in de altviool en de cello. Ook pentatoniek is voor mij altijd een vorm van consonantie geweest, omdat zij net zoals het boventoonspectrum in de natuur voorkomt. Zowat alle primitieve muziek in de wereld was pentatonisch zonder dat de volkeren contact met elkaar hadden. Pentatoniek beschouw ik dus als een natuurlijk gegeven, eens te meer omdat deze toonladders op nagenoeg elk instrument "in de vingers" liggen, d.w.z. handig zijn om te spelen. Het wordt voor mij echter pas interessant wanneer je verschillende pentatonische ladders met elkaar combineert tot een dissonant klankveld.

Tijdens het componeren kreeg ik het tragische bericht van het overlijden van Luc Brewaeys, die altijd een goede vriend en inspiratiebron voor mij is geweest. Het werd gaandeweg duidelijk dat deze compositie erg schatplichtig aan hem was (ik gebruikte voor het eerst doelbewust spectrale technieken en elektronica), waardoor ik besloot hem te eren door de compositie postuum aan hem op te dragen.

Bram Van Camp

BLINDMAN

BLINDMAN is niet louter een hedendaags muziekensemble, maar ook een lab dat sinds 1988 een aanhoudend werkproces herbergt. In 1988 richtte Eric Sleichim BLINDMAN op, een saxofoonkwartet met een traditionele bezetting dat nieuwe speeltechnieken ontwikkelde en het repertoire voor het instrument gevoelig uitbreidde door het gedurig aftasten van de grenzen met andere disciplines en oude muziek. In 2008 groeit BLINDMAN uit tot een collectief waarin 20 jaar podiumervaring van het oorspronkelijke kwartet – BLINDMAN [sax] – werd gedeeld

met 3 jonge kwartetten: BLINDMAN [drums], BLINDMAN [vox] en BLINDMAN [strings]. In 2014 werd het vocaal kwartet vervangen door BLINDMAN [hybrid], een gemengd kwartet. Een collectief, exclusief samengesteld uit kwartetten, uniek in de muziekwereld. Vier kwartetten, ontelbare mogelijkheden voor 'ongehoorde' kruisbestuivingen. Een eigenwijs repertoire van oud en nieuw. BLINDMAN omarmt als vanouds andere kunstdisciplines, streelt de ogen, bevraagt de oren en draagt het experiment hoog in het vaandel. Elk concert is een belevenis.

BLINDMAN [sax]

Koen Maas sopraansax **Roeland Vanhoorne** altsax
Piet Rebel tenorsax **Raf Minten** baritonsax

BLINDMAN werd in 1988 opgericht door saxofonist en componist Eric Sleichim. Sinds 2008 deelt het saxofoonkwartet 20 jaar podiumervaring met de jonge kwartetten BLINDMAN [drums], BLINDMAN [strings] en BLINDMAN [hybrid] waardoor een kruisbestuiving tussen 2 generaties en vier kwartetten mogelijk wordt gemaakt. Eric Sleichim en BLINDMAN verwierven internationale faam met hun multidisciplinaire benadering. Van bij de start kregen ze opdrachten vanuit de theater- en danswereld, ontwikkelden multimediale voorstellingen en voorzagen verschillende stille films van live muziek. Zo werkten ze o.a. samen met Jan Fabre, Anne Teresa De Keersmaecker, Heiner Goebbels en Ivo Van Hove. Sleichim schreef een originele score voor het saxofoonkwartet als begeleiding bij Buster Keatons 'Steamboat Bill jr' (1996), Kurutta Ippeji's 'A Page of Madness' (1993) en bij 3 surrealistische films van Man Ray, Marcel Duchamp en Germaine Dulac (2013). BLINDMAN [sax] + [vox] presenteerden samen met Cristina Zavalloni Eric Sleichims opera/performance 'Utopia :: 47 – a very last Passion' o.m. op het Holland Festival (2011). In zijn zoektocht naar onontgonnen mogelijkheden voor de saxofoon focust Eric Sleichim sinds 1999 ook op oude muziek. Eerst

arrangeerde hij de vier koraalpartita's van Bach. BLINDMAN plays Bach werd een instant succes. Andere programma's met oude muziek volgden – vaak in samenwerking met gespecialiseerde ensembles zoals Collegium Vocale Gent of het Huelgas Ensemble; Multiple Voice, Chromatic Variations, Isotropes, Contrapunte alla mente, Secret Masses, Utopia 47 en Cross Talks met het 16-koppige BLINDMAN-collectief. In 2013 vierde BLINDMAN zijn 25ste verjaardag met de uitgave van de cd 32 Foot / The Organ of Bach, die bekroond werd met de KLARA voor beste cd-productie. In 2014 vierde BLINDMAN [sax] de 200ste verjaardag van Adolphe Sax met creatie van nieuw werk voor het Muziekinstrumentenmuseum te Brussel. Op vraag van Laus Polyphoniae doken Sleichim en BLINDMAN [sax] in 2015 in de catalogus van Petrus Alamire en maakten samen met Collegium Vocale Gent MORGEN! (met onder naast oude muziek onder meer een creatie van Salvatore Sciarrino.) Samen met Reitze Smits, de organist die als muziekdramaturg meewerkte aan 32 FOOT / the Organ of Bach, neemt BLINDMAN [sax] in 2016 2 iconische werken van G.F. Händel onder handen in WATER & FIRE / Haendel Revisited.

BLINDMAN [strings]

Diamanda La Berge Dramm, Mariana Hutchinson viool

Hélène Koerver altviool **Suzanne Vermeyen** cello

Het Alcea Kwartet werd BLINDMAN [strings]. Het Alcea Kwartet is ontstaan tijdens een masterclass van het Danel Kwartet, in de zomer 2012. Het Alcea Kwartet volgt geregeld les bij bekende musici in het kader van ProQuartet, een professionele kwartetopleiding in Parijs waarvoor zij een beurs hebben. Zo volgden zij verscheidene masterclasses, o.a. bij het Danel Kwartet, Alban Berg Kwartet, Prazak Kwartet, Talich Kwartet, Artis Kwartet en het Artemis kwartet. Ze speelden op het Festival van Musiqu'3 in juni 2013, waar ze in Flagey 'Der Tod und das Mädchen' van Schubert interpreterden. In oktober 2013 creëerde het Alcea Kwartet de opera 'Daleko' voor strijkkwartet, electronica en zangers, van Stéphane Orlando te Brussel. In november 2013 was het kwartet uitgenodigd om deel te nemen aan de masterclass met Johannes Meissl (Artis Kwartet) in het kader van het festival Quatuors en Pays de Fayence waar ze het eerste strijkkwartet uit het opus 18 van Beethoven en het zevende strijkkwartet van Sjostakovitsj brachten. In het voorjaar van 2014 concerteerden zij op het Festival l'Europe en Musique in Brussel. Het Alcea Kwartet werd dit jaar laureaat van Vocatio, een beurs voor beloftevol jong talent uit verschillende disciplines. Op een festival bij Parijs, speelden ze de strijkkwartetten van Schubert, muziek van de Ierse

componist John Kinsella en van de Japanse componist Toshio Hosokawa, met wie ze in april samenwerkten. In juli 2014 speelde BLINDMAN 3 concerten in het kader van het festival Cordes en Ballades in de Ardèche, Frankrijk. Recentelijk, in september 2014, waren ze artist in residence in Weikersheim (Duitsland) waar ze masterclasses volgden bij het Artemis en het Alban Berg Kwartet en waar ze ook concerteerden. Het Alcea Kwartet wordt gesteund door Arts et Vie van de Brusselse en de Waalse Federatie.

www.quatuoralcea.com

Eric Sleichim

Eric Sleichim studeerde aan de conservatoria van Brussel en Luik. In de jaren '80 richtte hij samen met Thierry De Mey, Peter Vermeersch en Walter Hus de groep Maximalist! op, die samen met de eerste producties van Anne Teresa de Keersmaecker en Wim Vandekeybus de internationale podia veroverde. In 1988 riep Eric Sleichim BLINDMAN in het leven, een saxofoonkwartet met traditionele bezetting dat nieuwe speeltechnieken ontwikkelt en – door het gedurig aftasten van de grenzen met andere disciplines – het repertoire voor het instrument gevoelig uitbreidt. De naam BLINDMAN verwijst naar het tijdschrift The Blind Man dat Marcel Duchamp in 1917 in New York uitgaf en gebaseerd was op het dadaïstische idee van een blinde gids die het publiek doorheen tentoonstellingen leidt. Het uitroepteken in de naam refereert dan weer naar Maximalist!. Sinds 1988 trad hij met zijn BLINDMAN saxofoonkwartet met grote regelmaat op in binnen-en buitenland, waar hij ook workshops geeft gebaseerd op niet-conventionele technieken. Vanaf 1983 staat de naam Sleichim garant voor zeer eigenzinnige composities voor theaterstukken, choreografieën, performances, films, kunstvideo's, tentoonstellingen en concerten, die hij in opdracht van zeer diverse organisatoren voornamelijk voor BLINDMAN schrijft. In zijn werk slaat Eric Sleichim bij voorkeur een brug met andere disciplines. Als jonge componist maakte hij voor het eerst

muziek bij theatervoorstellingen van Michael Matthews en Het Onafhankelijk Toneel (1986/87). Voor Ivo Van Hove en Toneelgroep Amsterdam maakte hij de muziek bij de 6-uur durende Shakespeare marathon- Romeinse Tragedies (2007) en tekende voor de muziek van Teorema van Paolo Pasolini (2009), Ludwvig II van Luchino Visconti voor Münchner Kammerspiele (2011) en Edward II van Christopher Marlowe voor Schaubühne Berlin (2012). Ook met de choreografen Vicente Saez, Meg Stuart, Elisabeth Corbett en Anne Teresa de Keersmaecker werkte Sleichim samen. Voor Jan Fabre maakte hij de electro-akoestische score bij de video-installatie/performance The Angel of Death en maakte hij de muziek voor L'histoire des Larmes, de opener van het Festival d'Avignon 2005. Fabre schreef op zijn beurt de originele tekst voor Sleichims muziektheater Men in Tribulation (2004) over Antonin Artaud voor het KunstenFestivalDesArts en het HollandFestival. Dit is het eerste deel van de Trilogie der Tragische Lotsbestemmingen die Sleichim uitwerkt als huiscomponist bij Muziektheater Transparant. In het 2e deel Intra Muros (2007) was Pier Paolo Pasolini de spilfiguur op tekst van Peter Verhelst in een scenografie van Jan Versweyveld. Het derde luik zal geïnspireerd zijn op de schrijfster Sylvia Plath (2019).

Binnenkort in deSingel

Pomrad

Adriaan van de Velde keyboard, keytar **Bert Cools** midigitaar
Stijn Cools drums

voorprogramma **Internal Sun**

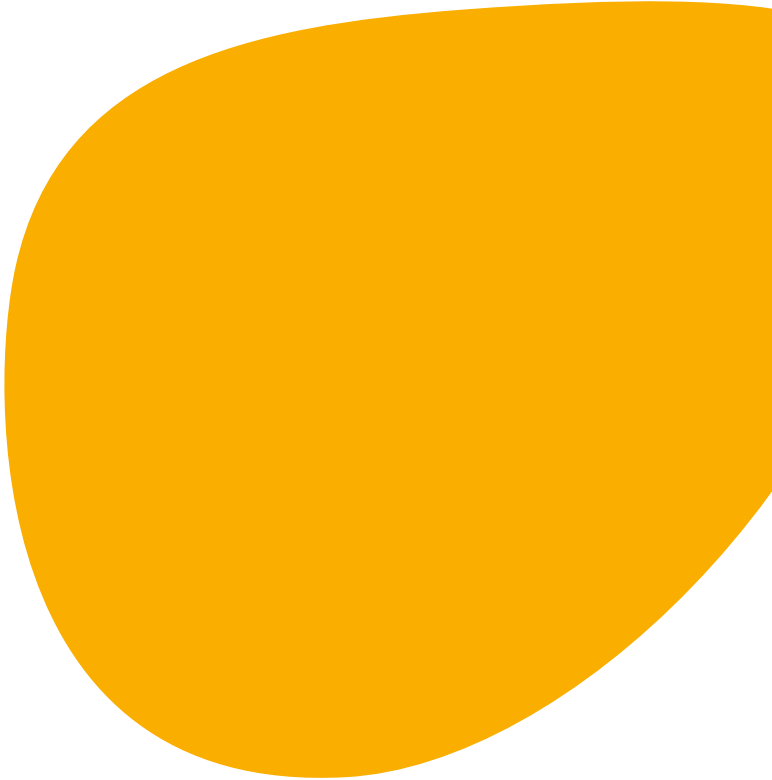

vr 18 mrt 2016

Theaterstudio / 20 uur

€ 18 (basis) € 16 (-25/65+) € 8 (-19 jaar)

www.desingel.be
T +32 (0)3 248 28 28
Desguinlei 25
B-2018 Antwerpen

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Overheid

Vlaamse
overheid

Provincie
Antwerpen

mediasponsors

Knack

dS De
Standaard

